Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

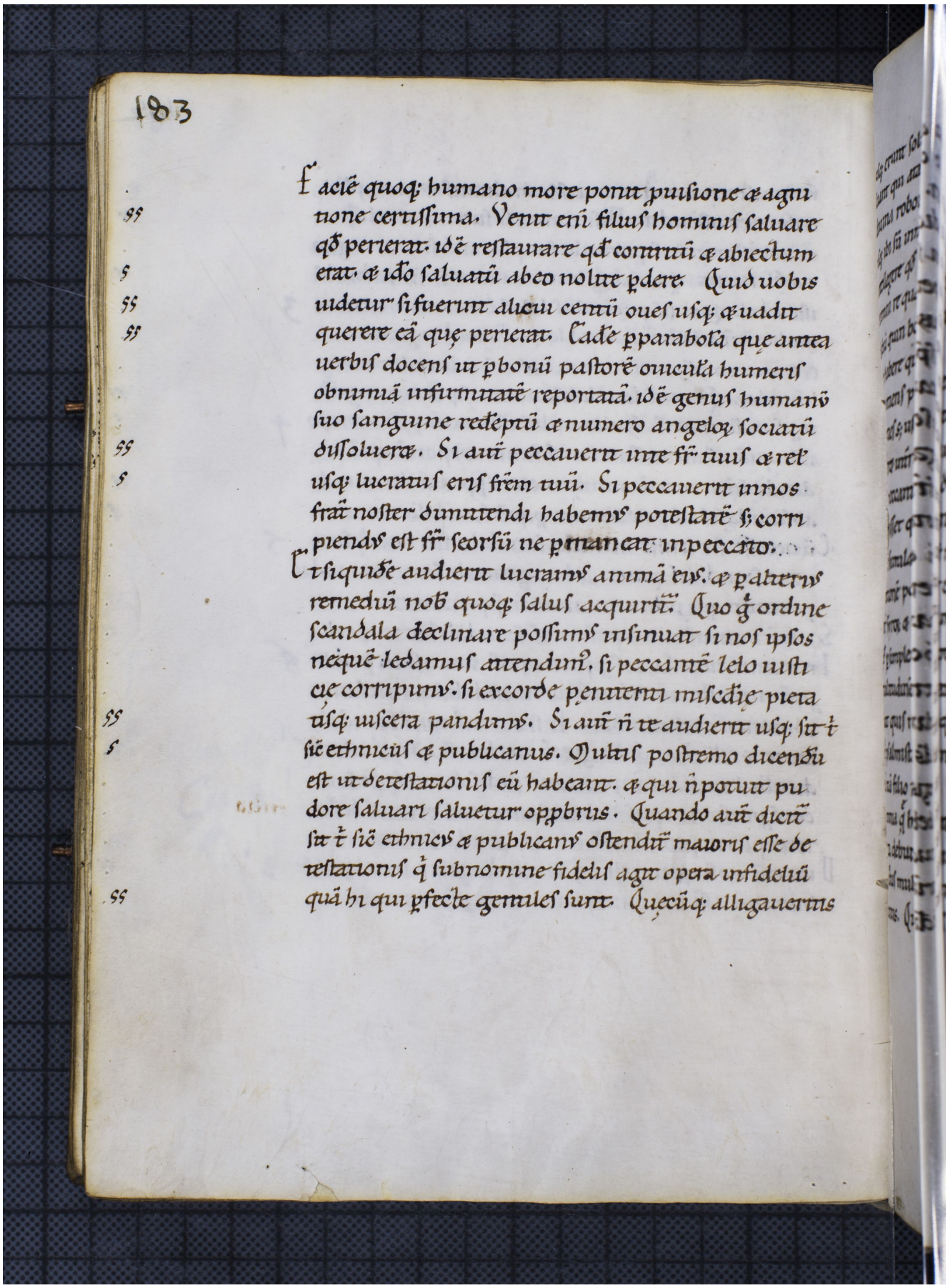

183

facie quoq; humano more ponit pulsione & agnitione certissima. Venit enī filius hominis saluare qđ perierat. id ē restaurare qđ contritū & abiectum erat. & id o saluatū abeo nolite p dere. Quid uobis uidetur si fuerint alicui centū oues usq; & uadit querere eā quę perierat. Cade p parabolā quę antea uerbis docens ut p bonū pastorē ouicula humeris obnumā infirmitatē reportatā. id ē genus humanū suo sanguine redeptū & numero angelo; sociatū dissoluere. Si aut peccauerit in te fr tuus & rel usq; lucratus eris frem tuū. Si peccauerit in nos frat noster dimittendi habemus potestatē si corripiendus est fr seorsū ne p maneat in peccato. Et siquide audierit lucramus animā eius. & p alterius remediū nob quoq; salus acquirit. Quo q ordine scandala declinare possimus insinuat si nos ipsos neque ledamus attendum. si peccantē lelo iusticię corripimus. si excorde p nitenti misericordię pietatis usq; uiscera pandimus. Si aut ñ te audierit usq; sit t sicut ethnicus & publicanus. Quibus postremo dicendi est ut detestationis eū habeant. & qui ñ potuit pudore saluari saluetur opprobrius. Quando aut dicit sit t sicut ethnicus & publicanus ostendit maioris esse detestationis q̄ sub nomine fidelis agit opera infidelium quā hi qui p fecte gentiles sunt. Quecūq; alligauerimus